

George Buchanan

**GEORGII BVCHANANI || SCOTI, POETAE || Sacri, & Historici Gentis Scoticae,||
celeberrimi,|| VITA:|| Biennio ante mortem ab || IPSO scripta.|| Nunc primûm
edita.||**

Rostock: Möllemann, Stephan, 1595

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1698048556>

Druck Freier Zugang

Buchanan, Ma

1595.

18

3088

Rk-3088.

Gebunden bei
R. Fuchs
Hof- u. Universitäts-
Buchbinder

Ged.
R. I.
Hof-u.
Bu

10511 3
R
II
105/33 II

GEORGII BVCHANANI

SCOTI, POETAE

Sacri, & Historici Gentis Scoticæ,
celeberrimi,

V I T A:

*Biennio ante mortem ab
IPSO scripta.*

Nunc primùm edita.

Rostochij, Typis Stephani Myliandri.

A N N O
M. D. XCV.

1933. XII. 18

GEORGII BVCHANANI VITA.

GEORGIUS BVCHANANVS in Leuinia
Scotiã prouincia natus est ad Blanam amnem, an-
no salutis Christiane D. M. VI. circa Cal. Fe-
br. in villa rustica, familia vetusta magis, quam o-
pulenta. Patre in iuuentute robore ex dolore cal-
culi extincto, atq; adhuc uiuo decoctore, familia an-
te tenuis penè ad extremam inopiam est redacta. Matris tamen Agne-
tis Heriotæ diligentia, liberi quinque mares, & tres puella ad matu-
ram etatem pervenerunt. Ex ijs GEORGIUM, avunculus Jacobus
Heriotus, cum in scholis patrijs spem de ingenio ejus concepisset, Lute-
tiam amandavit. Ibi cum studijs literarum, maxime carminibus scri-
bendis operam dedisset, partim nature impulsu, partim necessitate
(quod hoc unum studiorum genus adolescentie proponebatur) intra
biennium avunculo mortuo, & ipse graui morbo correptus, ac undiq;
inopia circumuentus, redire ad suos est coactus. Cum in patria valetudi-
ni curanda prope annum dedisset, cum auxilijs Gallorum, qui tum in Sco-
tiam appulerant, studio rei militaris cognoscendæ, in castra est prose-
ctus. Sed cum ea expeditione prope inutili, hyeme asperissima per altis-
simas nives reduceretur exercitus, rursus in valetudinem adversam in-
cidit, quæ tota illa hyeme, lecto affixum tenuit. Hunc in Galliam
estate proxima sequutus, in flammam Lutheranae sectæ, iam late se spar-
gentem incidit; ac biennium ferè cum iniquitate fortune colluctatus,
tandem in Collegium Barbaranum accitus, prope triennium classi Gram-
maticam

1535.

V I T A G E O R -

maticam discipulorum præfuit. Interea cum Gilbertus Kennedus Castillæ Comes, adolescens Nobilis in ea vicinia diuersaretur, atq; ingenio & consuetudine eius oblectaretur, cum quinquennium secum retinuit, atq; in Scotiam unâ reduxit. Inde cum in Galliam ad pristina studia redire cogitaret, à Rege est retentus, ac Iacobo filio notho erudiendo præpositus. Interea peruenit ad Franciscanos Elegation per otium ab eo sum, in quo se scribit à Diuo Francisco sollicitari, ut eius ordini se adiungat. In eo cum unum aut alterum verbum liberius in eos emissum esset, tulerunt id homines mansuetudinem professi, aliquantò asperius, quàm patres, tam, vulgæ opinionione, pios, ob leuiculam culpam decere videbatur. Et cum non satis iustas iræ suæ immodicæ causas inuenirent, ad commune Religionis crimen, quod omnibus quibus malè propitij erant, intemabant, decurrunt, & dum impotentia suâ indulgent, illum sponte suâ sacerdotum licentiæ infensum acrius incendunt, & Lutheraniæ causæ minus iniquum reddunt. Interea Rex è Gallia cum

1535. Magdalena uxore venit, nec sine sacrificulorum metu, qui timebant, ne puella regia sub amicitia Regine Nauarræ disciplina educata, nonnihil in Religione mutaret. Sed hic timor breui sequuto eius decessu euauit

Subsecutæ sunt in aula suspiciones aduersus quosdam è nobilitate, qui contra Regem coniuirasse dicebantur. In ea causa cum Regi fuisset persuasum non satis sincerè versatos Franciscanos, Rex Buchananum fortè tum in aula agentem, ad se aduocat, & ignarus offensionis quæ ei cum Franciscanis esset, iubet aduersus eos carmen scribere. Ille utrosq; iuxta metuens offendere, carmen quidem scripsit & breue, & quod aliquam interpretationem susciperet. Sed nec Regi satisfacit, qui acre & aculeatum posebat, illis capitale visum est quemquam ipsos nisi honorificè attingere. Igitur acrius iussus in eos scribere; eam siluam, quæ nunc sub titulo Franciscani est edita, inchoatam, Regi tradidit. at breui post, per amicos ex aula certior se peti, & Cardinalem Betonium à Rege pecunia vitam eius mercari, elusis custodibus, in Angliam comendit. Sed ibi tum omnia ad eò erant incerta, ut eodem die, ac eodem igne, utriusq; factionis homines cremarentur, Henrico octauo iam seniore, suæ magis securitati, quam religionis puritati intento

1540.

Hæc rerum Anglicarum incertitudo, & vetus cum Gallis consuetu-

suetudo, & summa gentis humanitas, Buchananum ad se traxerunt. Ut Lutetiam venit, Cardinalem Bertonium pessimè erga se animatum ibi legatione fungi comperit. Itaq; eius iræ se subtrahit. Burdegalam, inuitante Andrea Goueano, profectus, ibi in scholis, quæ tum sumptu publico erigebantur, triennium docuit; quo tempore quatuor scripsit Tragedias, quæ postea per occasiones fuerunt euulgata. Sed quæ prima omnium fuerat conscripta (cui nomen est Baptista) ultima fuit edita. Ac deinde Medea Euripidis. Eas enim ut consuetudini scholæ satisficeret, quæ per annos singulos, singulas poscebat fabulas, conscripserat, ut earum actione, iuuentutem ab allegorijs, quibus tum Gallia vehementer se oblectabat, ad imitationem veterum, quâ posset, retraheret. Id cum ei propè ultra spem successisset, reliquas, Iephthen & Alcestin paulò diligentius, tanquam lucem & hominum conspectum laturas, elaborauit.

Sed nec id temporis omnino ei fuit expertus sollicitudinis, inter Cardinalis & Franciscanorum minas. Cardinalis etiã de eo comprehendendo ad Archiepiscopum Burdegalensem literas misit: sed eas forte fortuna Buchanani amantissimis dederat. Sed hunc metum Regis Scottorum mors & pestis per Aquitaniam seuisimè grassata, sedauit.

Interea literæ à rege Lusitaniæ superuenerunt, quæ Goueanum iuberent ut homines Græcis & Latinis literis eruditos secum adduceret, qui in scholis, quas ille tum magna cura & impensis moliebatur, literas humaniores, & Philosophiæ Aristotelicæ rudimenta interpretarentur. Ea de re conuentus Buchanani facile est assensus. Nam cum totam iam Europam bellis domesticis ac externis, aut iam flagrantem aut mox conflagraturam, videret: illum vnum videbat angulum & tumultibus liberum futurum & in eo cœtu qui eam profectioem susceperant, non tam peregrinari, quam inter propinquos & familiares agere existimaretur. Erant enim pleriq; per multos annos summa beneuolentia coniuncti, ut qui ex suis monumentis orbi claruerunt Nicolaus Gruchius, Guilielmus Girartæus, Iacobus Teuius & Helias Vinetus. Itaq; non solum se comitem libenter dedit, sed & Patritio fratri persuasit, ut se tam præclaro cœtui coniungeret. Et principio quidem res præclare successit donec in medio velut cursu Andreas Goueanus morte ipsi quidem non immatura, comitibus eius acerbâ, præreptus est.

VITA GEOR-

nici & emuli in eos primùm ex insidijs, deinde palàm animo planè gladiatorio incurrerunt: & cum per homines reis inimicissimos questionem clam exercuissent, tres arripuerunt, quos post longum carceris squalorem in iudicium productos, multis per eos dies conuictijs exag-
 tatos, rursus in custodiam abdidit. Accusatores autem ne adhuc quidem nominarunt. In Buchananum certè acerbissimè insultabant, ut qui peregrinus esset, & qui minimè multos illic haberet, qui eius incolumitate gauderent, aut dolori ingemiscerent, aut iniuriam ulcisci conarentur. Obijciebatur ei carmen in Franciscanos scriptum, quod ipse antequam è Gallijs exisset, apud Lusitania regem excusandum curauit, nec accusatores quale esset, sciebant. Vnum enim eius exemplar Regi Sctorum, qui scribendi author fuerat, erat datum. Crimini dabatur car-
 nium esus in quadragesima, à qua nemo in tota Hispania est qui abstin-
 neat. Dicta quedam oblique in monachos obiecta, quæ apud neminem nisi Monachum, criminosa videri poterant. Item grauissimè acceptum, quòd in quodam sermone familiari, inter aliquot adolescentes Lusitanos, cum fuisset orta mentio de Eucharistia, sibi videri, dixit Augustinum in partem ab Ecclesia Romana damnatam, multò esse proniorem. Alij duo testes Ioannes Tolpinus Normannus, & Ioannes Ferrerius è Subalpina Liguria, (ut post aliquot annos comperit) pro testimonio dixerunt, se ex compluribus hominibus fide dignis audiuisse Buchananum de Romana Religionè perperam sentire. Ut ad rem redeam, cum ques-
 tores propè sesquiannum & se & illum fatigassent, tandem ne frustra hominem non ignotum vexasse crederentur, cum in monasterium ad aliquot menses recludunt, ut exactius erudiretur à monachis, hominibus quidem aliqui nec inhumanis nec malis, sed omnis religionis ignaris. Hoc maxime tempore PSALmorum Dauidicorum complures vario car-
 minum genere in numeros redegit. Tandem libertati redditus, cum à Rege commeatum redeundi in Gallias peteret, ab eo rogatus ut illic maneret, pecuniolâ interim acceptâ in sumptum quotidianum, donec de conditione aliqua honesta prospiceretur. Sed cum procrastinatio-
 nis, nec incertam spem, nec incertum tempus, tæderet, nauem Creten-
 sem in portu Ollisiponense nactus, in ea in Angliam nauigauit. Nec hic
 tamen substitit, quamuis honestis conditionibus inuitaretur: Erant enim
 illic

illie adhuc omnia turbida sub Rege adolescente, proceribus discordibus 1550.
 & populi adhuc animis tumescentibus à recenti motu ciuili. Igitur in 1553.
 Galliam transmisit, ijsdem ferè diebus, quibus urbis Mediomatricum ineunte.
 obsidio fuit soluta. Coactus est ibi per amicos ea de obsidione carmen
 scribere; idq; eò magis inuitus, quod non libenter in contentionem ve-
 niret cum alijs plerisq; necessarijs, & in primis cum Mellino Sangela-
 sio, cuius carmen eruditum & elegans ea de re, circumferebatur. Inde
 euocatus in Italiam à Carolo Cossæo Brixiatensi, qui tum secundâ fâ-
 mâ res in Ligustico & Gallico circa Padum agro. gerebat, nunc in Ita-
 lia, nunc in Gallia, cum filio eius Timoleonte, quinquennium hæsit usq;
 ad annum 1560. quod tempus maxima ex parte dedit sacrarum li-
 terarum studio, ut de controuersijs, quæ tum maiorem hominum partem
 exercebant, exactius dijudicare posset. quæ tum domi conuiescere
 ceperant. Scotis à tyrannide Guisiana liberatis, eò reuersus, nomen
 Ecclesie Scotorum dedit. E superiorum autem temporum scriptis
 quedam velut è naufragio recollecta edidit. Cetera verò quæ adhuc
 apud amicos peregrinantur, fortunæ arbitrio committit. In
 præsentia 74. annum agens, apud Iacobum Sextum Sco-
 torum Regem, cui erudiendo erat præfectus
 senectutis suæ malis fractæ portum ex-
 optans agit.

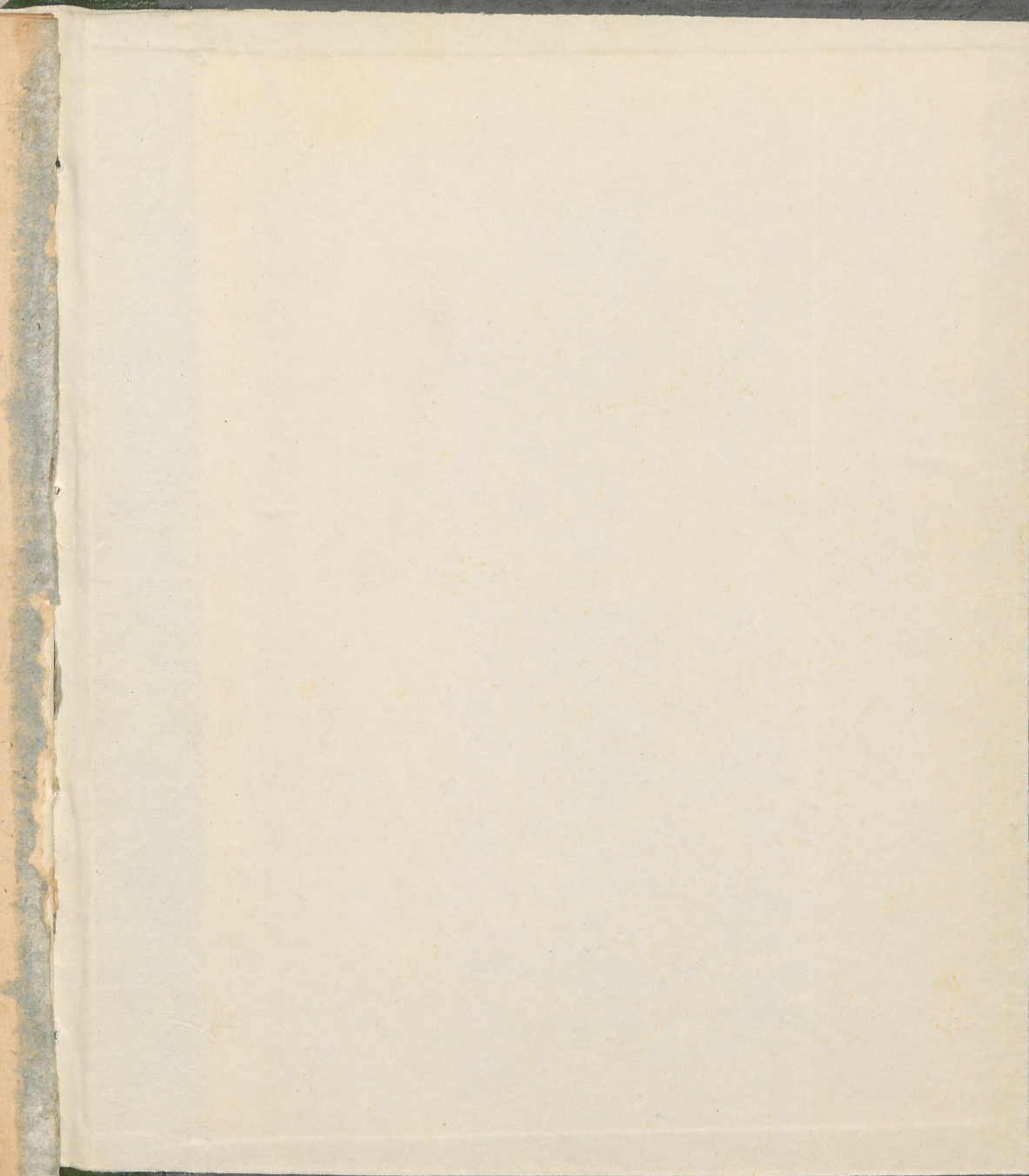
1580.

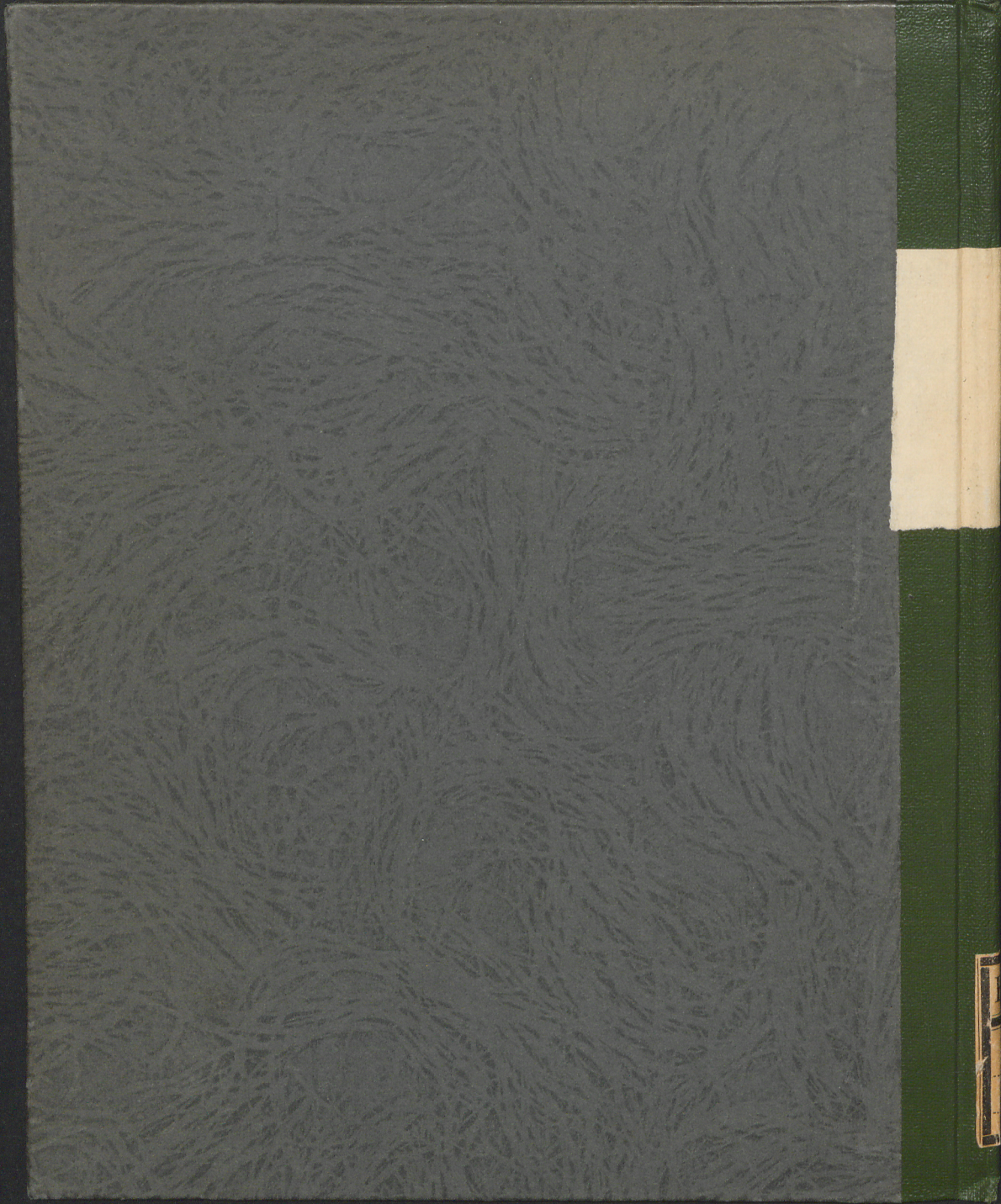
*Hæc de se BVCHANANUS, amico-
 rum rogatu.*

Obijt EDINBURGI, paulò post horam
 quintam matutinam, die Veneris
 XXVIII. Septembris.

Anno

M. D. XXXII.

mici & amuli in eos p
gladiatorio incurrerunt
stionem clam exercuissent
squalorem in iudicium p
tatos, rursus in custodian
dem nominarunt. In Buc
peregrinus esset, & qui m
te gauderent, aut dolori
Obijciatur ei carmen
è Gallijs exisset, apud L
satores quale esset, sciel
torum, qui scribendi auth
nium esus in quadrage
neat. Dicta quædam ol
nisi Monachum, criminos
quod in quodam sermone
cum fuisset orta mentio
in partem ab Ecclesia R
duo testes Ioannes Tolp
alpina Liguria, (ut po
xerunt, se ex complurib
de Romana Religionem pe
stores propè sesquiannu
hominem non ignotum z
quot menses recludun
quidem alioqui nec inbe
Hoc maxime tempore PS
minum genere in numer
à Rege commeatum re
maneret, pecuniola in
de conditione aliqua hou
bis, nec incertam spem
sem in portu Olisipponen
tamen substituit, quamuis

O R-
ijs, deinde palam animo planè
omnes reis inimicissimos que-
nt, quos post longum carceris
s per eos dies conutijs exag-
accusatores autem ne adhuc qui-
acerbissimè insultabant, ut qui
ic haberet, qui eius incolumita-
ut iniuriam ulcisci conarentur.
scriptum, quod ipse antequam
excusandum curauit, nec accu-
enim eius exemplar Regi Sco-
latum. Crimini dabatur car-
no in tota Hispania est qui ab sti-
hos obiecta, quæ apud neminem
t. Item grauissimè acceptum,
aliquot adolescentes Lusitanes,
sibi videri, dixit Augustinum
am, multo esse prouocantem. Alij
z, & Ioannes Ferrerius è Sub-
comperit) pro testimonio di-
de dignis audiuisse Buchananum
Ut ad rem redeam, cum que-
m fatigassent, tandem ne frustra-
ur, cum in monasterium ad ali-
liretur à monachis, heminitibus
sed omnis religionis ignaris.
dicatorum complures vario car-
Tandem libertati redditus, cum
is peteret, ab eo rogatus ut illic
in sumptum quotidianum, donec
ur. Sed cum procrastinatio-
empus, tæderet, nauem Creten-
in Angliam nauigauit. Nec hic
nibus inuitaretur: Erant enim
illie

